

MAŇA

Recepty

Novinky z rodinky

Rozhovor s Ivetou Floriánovou

SLOVO NA ÚVOD

Tak aj my máme doma tento rok „dovolenku na malte“. Pustili sme sa do prerábky izby. Vďaka Bohu, aj keď náš starý Peter –

niekdajší skvelý murár – na nás dohliada už iba z nebička, máme v rodine odborníkov, ktorí nám s tým dokážu pomôcť. Bez našej architektky Sisy si tú prerábku neviem ani predstaviť... No a bez stolára Maťa by sme zas nemali nábytok, aký v našej izbe máme. Nie je to všetko ešte úplne hotové, ale už sa to začína „podobat“.

Ako na potvoru, veci sa „skomplikovali“. U starkej v kuchyni – v jedinej miestnosti, ktorá nebola „postihnutá“ vypratávaním (či skôr zapratávaním v dôsledku vypratávania ☺) – sa na stene objavil mokrý fľak. Čo je asi príčinou? V čase písania tohto úvodníka daná záhada ešte nie je vyriešená. Každý deň ocino čosi „rozkope“ a každý deň dostane od nášho známeho vodára nový návod, kam asi kopať ďalej...

A tak momentálne všade, kam sa len v našom dome pohneme, do niečoho narážame. A ak nedajbože prídu hostia, ani ich nemáme poriadne kam usadiť. Príprava Mane v takýchto podmienkach je tiež dosť „zábava“ ☺.

Nuž, život je ťažký. Ale ako hovorí Pavel Kosorin – len pre tých, ktorí sa nevedia radovať. A tak sa o to v celom tomto zhone pokúšame aspoň tak, ako to ide. Veď raz to hádam bude hotové ☺!

Petra Humajová

NOVINKY Z RODINY

Silvestrovský večer 31. decembra 2022 strávili sestry Martina a Petra Humajové v Slovenskom komornom divadle v Martine. Konečne sa im totiž podarilo zohnať lístky na neustále vypredané predstavenie *Zem pamätá* o živote Karola Duchoňa. Hlavný predstaviteľ Tomáš Grega svojím hereckým výkonom (takmer po celý čas) na bežiacom páse upútal všetkých prítomných a vyslúžil si aj veľký potlesk.

Hneď začiatkom roka, 3. januára 2023, bola rodina Sutinská spolu s Erikou Petrášovou a Silvjou a Eliškou Kovárovými na výlete vo Vysokých Tatrách. Navštívili ľadový dóm na Hrebienku a vystúpili tiež na Lomnický štít.

Vo štvrtok 5. januára sa Elena Mečiarová dožila okrúhleho životného jubilea 80 rokov. Svoje narodeniny oslávila spolu so svojimi najbližšími. Dcéra Ivetka Floriánová jej pri tejto príležitosti napísala báseň, ktorú si môžete prečítať aj v našej Mani.

Začiatkom tohto-ročného Pôstneho obdobia (čiže 22. februára) vyšla vo vydavateľstve Postoj kniha českého autora Štěpána Smolena s názvom *Cesta na Západ*. Kniha hovorí o jeho pešom putovaní Európou, dnes už len „duchovne dýchavičnou“, za svätou Terezkou do Lisieux. Ako píše Lukáš Krivošík vo svojom Knihomoľovom zápisníku, „čo vyzerá po väčšinu knihy ako cestovný denník, sa v závere zvrtné na hlbokú životnú drámu. Skutočne silná kniha.“ Do slovenčiny ju preložila Petra Humajová.

V sobotu 4. marca sa sestry Martina a Petra Humajové spolu s ďalšími farníkmi vybrali do Nitry do Divadla Andreja Bagara na muzikál *Povolanie*

pápež. Predstavenie, ktoré hovorí o živote sv. Jána Pavla II., sa hrá už od roku 2016 a stále je oň veľký záujem.

Po dvoch kolách volieb do farskej rady vo farnosti Prievidza-mesto boli od marca do tejto služby z našej rodiny ustanovení dvaja jej členovia – Milan Petráš ako menovaný člen za charitu a Petra Humajová ako zvolený člen. Menovacie dekréty na nasledujúcich 5 rokov im boli slávnostne odovzdané počas večernej sv. omše v pondelok 13. marca vo farskom kostole.

Od 19. do 25. marca pobudla Vanessa Weissabelová v rámci projektu Erasmus v Nemecku. Okrem vyučovania absolvovala spolu so študentmi z Francúzska, Talianska a Čiech aj poznávacie výlety po okolí. Od 4. do 10. júna potom Weissabelovci hostili na výmenu študentku Magdalenu z Nemecka. Mama Lenka zhodnotila, že tento výmenný pobyt napokon prospel celej rodine, lebo všetci boli nútení komunikovať po anglicky.

Na Veľký piatok 7. apríla pribudol do našej rodiny nový člen. Mirke a Michalovi Sinkovcom sa v bojnickej nemocnici narodil syn Matias. Meral 46 cm a vážil 2600 g.

Na Veľkonočný pondelok 10. apríla si sestry Martina a Petra Humajové spravili malý výlet. Navštívili centrum Banskej Bystrice a potom sa presunuli do Spanej Doliny, kde sa do sytosti nadýchali miestnej historickej baníckej atmosféry a tiež si pochodili po kopcovitom teréne.

Roderik Weissabel ml., ktorý účinkuje v kapele STARS z eŠkoly, s ňou počas jari získal viaceré významné umiestnenia. Na súťaži Zemlín POP v Michalovciach, ktorá sa konala 25. apríla, skončili v kategórii do 12 rokov na 2. mieste v zlatom pásme; v súťaži Kremnické laso získali 3. mája 1. miesto (Roderik získal tiež individuálnu cenu za najlepší inštrumentálny výkon v rámci všetkých zúčastnených kapiel) a 10. mája na súťaži Novácky talent získali 4. miesto v zlatom pásme v kategórii do 15 rokov. Roderik si zabubnoval aj na ďalších podujatiach – napríklad na Vajíčkománii na ihrisku pod farou v Bojniciach či pri stavaní mája v Jalovci, kde účinkovala aj kapela jeho ocina The Riff SK.

V sobotu 22. apríla sa v Chrenovci-Brusne uskutočnili preteky Pionier cross Slovensko. Po prvýkrát v živote na nich pretekal Marek Šutinský, pričom vo svojej kategórii hneď skončil na 9. mieste z pätnástich pretekárov. Jeho brat Mat'ko bol 3. zo šiestich.

V stredu 26. apríla cestovala Petra Humajová spolu so svojim študentom Máriom Orságom na žurnalistickú súťaž MEDart na Katolícku univerzitu do Ružomberka. Mário bol ocenený v oboch súťažných kategóriách, do ktorých sa zapojil – v tlači získal 3. miesto a v audio Cenu poroty za komplexné uchopenie zaujímavej témy a spôsob spracovania rozhovoru.

Vo štvrtok 27. apríla boli siedmci, ôsmaci a deviatci z Piaristickej základnej školy F. Hanáka v Novom divadle v Nitre na predstavení Zlodejka kníh. Ako vyučujúca ich na tejto ceste sprevádzala aj Petra Humajová. Prekvapením bolo stretnutie s pátrom Jánom Hríbom, SchP, ktorý už od minulého roka pôsobí v tomto meste.

V piatok 28. apríla sa do Slovenského komorného divadla v Martine vybrali tiež Eva a Jozef Humajovci spolu so svojou dcérou Mat'kou, aby si aj oni užili predstavenie *Zem pamätá*.

V nedeľu 30. apríla sa v Necpaloch konali hody. Slávnostnú sv. omšu pri kaplnke celebroidal pán farár Jozef Repko. Po nej sa všetci prievidzskí kňazi – okrem pána farára aj pán kaplán Pavol Škovránek, piaristi Juraj Ďurnek a Matúš Palaj a gréckokatolícky kňaz Jozef Durkot – išli na slávnostnom obede u Filomeny Petrášovej a Humajovcov. Strávili spolu príjemný čas. Popoludní sa v Necpaloch stretla i celá širšia rodina. Milan Petráš a Roderik Weissabel ml. si tiež zabudnoli v hudobnom zoskupení Polianočka, ktoré odohralo popoludňajšiu zábavu. Večerné stávanie mája zas sprevádzala folklórna skupina Dúbrava.

V utorok 2. mája sa životného jubilea 80 rokov dožil ďalší člen našej rodiny, Kamil Petráš. 80-tku oslávil spolu so svojou rodinou v Sport Moteli Raketa v Nedožeroch-Brezanoch v nedeľu 7. mája. Vnúčatá si na toto podujatie pripravili bohatý program. O zábavu na tanečnom parkete sa postaral Roderik Weissabel st. so svojím spoluhráčom z kapely DUO Band.

V utorok 2. mája odišla vo veku 72 rokov do večnosti dlhoročná kolegyňa Petry Humajovej Elena Mellová. Vo štvrtok 4. mája ju pochovával pán kaplán Pavol Škovránek. Po pohrebe bola Petra pozvaná aj na kar, kde sa stretla s viacerými svojimi bývalými kolegami zo ZŠ Koš.

Vo štvrtok 11. mája boli v Dome kultúry v Prievidzi odovzdávané ceny v rámci slávnostného večera Tváre mesta 2022. Z našej rodiny získal toto ocenenie Kamil Petráš za dlhoročnú občiansku angažovanosť a za šírenie dobrého mena mestskej časti Necpaly.

V nedeľu 14. mája, presne na Deň matiek, opustila tento svet vo veku 88 rokov mama pátra Jána Hríba Zofia Hríbová. Pohreb sa konal 19. mája v Martine a zúčastnili sa na ňom aj Martina, Petra a Jozef Humajovci.

V utorok 16. mája sa napriek hroziacemu daždivému počasiu vybrala Petra Humajová spolu s kolegyňou Monikou Píšovou a so siedmakmi a ôsmakmi z piaristickej školy na dejepisnú exkurziu. Najskôr si prezreli Park miniatúr v Podolí a potom sa vybrali na hrad Beckov, kde mali absolvovať Rytiersky turnaj. A napokon bol ozaj v ťažkých podmienkach a rytiersky, pretože sa riadne rozpršalo a žiaci teda museli zvládnuť dané úlohy aj v takomto daždivom počasí.

V utorok 23. mája strávili piatáci z piaristickej školy deň na dejepisnej exkurzii so svojimi pani učiteľkami Beatou Zemančíkovou a Petrou Humajovou. Navštívili Historickú ľudovú školu prof. Jozefa Mistrička v Spanej Doline a Arténu – kreatívne centrum RTVS v Stúdiu Banská Bystrica.

V sobotu 27. mája sa v Necpaloch konal už 7. ročník podujatia SUFUT – súťaže vo varení šúlancov a hraní bezkontaktného futbalu (tzv. „kalčeto naživo“). Futbal si zahral aj Martin Humaj so svojím družstvom Orvácie valčeky. Skončili na 3. mieste. O predaj tomboly na podujatí sa staral Jozef Humaj.

V tento istý deň slávil mladí na večernej sv. omši vo farskom kostole vigíliu Turíc. Sv. omšu slúžil pán kaplán Pavol Škovránek. O lektorov na sv. omši sa postarala Petra Humajová. Martina Humajová zas dirigovala Mládežnícky zbor, ktorý vedie už od novembra minulého roka.

V nedeľu 28. mája sa v Prievidzi konala birmovka. Túto sviatosť prijala aj Vanessa Weissabelová, ktorá si zvolila birmovné meno Anastázia. Jej birmovnou mamou sa stala Martina Humajová.

Nedeľa 28. mája bola veľkým dňom aj pre Mareka Šutinského. V Nitrianskom Rudne sa konala slávnosť 1. sv. prijímania a Marek bol medzi deťmi, ktoré po prvýkrát prijali Pána Ježiša do svojho srdca.

V pondelok 29. mája sa Vanessa Weissabelová zúčastnila speváckej súťaže Bojnická perla, kde postúpila do druhého kola a nakoniec získala ocenenie v striebornom pásme.

V piatok 9. júna oslavovala Piaristická spojená škola F. Hanáka 30. výročie svojho vzniku. Dopoludňajší program sa skladal z dvoch svätých omší so zakladateľom pátrom Jánom Lichtnerom, SchP, a apoštolským nunciom Nicolom Girasolim. Na programe v aule sa moderátorsky podieľal David Petráš. Poobede ste na záhradnej slávnosti Piarfest sporej s koncertom Kataríny Koščovej z našej rodiny mohli zahliadnuť Weissabelovcov či Petru Humajovú.

V stredu 14. júna sa ôsmaci z piaristickej školy spolu so svojou triednou Petrou Humajovou a šiestaci so svojou triednou Katarínou Gaťjalovou vybrali na koncoročný výlet. Najskôr absolvovali turistickú prechádzku na Sútovský vodopád, potom sa vybrali do lanového parku Tarzania v Ružomberku. Tí, ktorí nechceli liezť, sa zúčastnili tvorivých aktivít v Galérii Ľ. Fullu.

V júni a júli sa už rozbehla aj dovolenková sezóna. Rodina Martina Chudého dovolenkovala v Grécku, rodina Rastislava Petráša v Chorvátsku, rodina Andreja Humaja v Egypte, rodina Alexandra Bohó v Turecku, Šutinskí a Floriánovci v Slovinsku.

V sobotu 1. júla sa vydávala Katarína Miháľková, vnučka Lydky Mečiarovej, ktorá žije od detstva so svojimi rodičmi vo Francúzsku. Jej manželom sa stal Jessy Grimal. Bývať budú vo francúzskej obci Poussan.

V stredu 5. júla navštívil Milán Petráš s bývalým prievidzským farárom Marekom Sabolom Karmel

v Detve. Priestory kláštora (okrem klauzúry) a príslušného okolia im pútavým rozprávaním priblížila sestra Monika. Navštívili tiež Farský úrad v Detve, kde pôsobí starší brat pána farára.

Od 5. do 9. júla pobudli Martina a Petra Humajové spolu so svojimi kamarátmi Lenkou Modranovou a Róbertom Kováčikom na viacdennom pobyte v Českom Krumlove. V historickom mestečku zaradenom medzi pamiatky UNESCO strávili pekné chvíle pri prechádzkach mestom, zámockými nádvoriami či plavbou na plti po Vltave. Navštívili tiež Kláštorné múzeum, 3+ galériu či Fotoatelier Seidel, kde si aj dali spraviť historické fotografie.

V pondelok 11. júla sa redakčná rada farského časopisu Bartolomej stretla – asi v rekordnom počte – v záhrade u Voskárovcov. Okrem prípravy nového čísla sa redaktori zaoberali aj oslavami 30. výročia Bartolomeja a zboru Bartolomejčatá, ktoré sa budú konať v auguste. Zoznámili sa tiež s novými duchovnými vo farnosti – s diakonom Pavlom Kordíkom a piaristom Petrom Valachovičom.

V pondelok 17. júla sa sestry Martina a Petra Humajové vybrali do Nitry navštíviť pátra Jána Hríba. Návštevu si zopakovali aj vo štvrtok 20. júla. V tento deň bola ich zostava obohatená aj o minoritu Petra Pikulíka, bývalého žiaka pátra Janka, ktorý študuje v Ríme, ale práve bol na dovolenke v Prievidzi. Páter Janko im v školskej kaplnke odslúžil sv. omšu a potom spolu navštívili nitriansku kalváriu i ruiny kláštora na Zobore.

Od 21. do 23. júla pobudli Martina a Petra Humajové v Námestove, kde sa konal už 32. ročník festivalu Verím Pane. Duchovný program sa tu striedal s hodnotnými koncertami a diskusiami. Významným hosťom podujatia bol bratislavský pomocný biskup Jozef Hal'ko. Svoje koncerty v Námestove odohrali napr. Sima Magušinová, Kapucíni či Jana Zubajová, ktorá pochádza z Prievidze. Na festivale sa tiež stretli viacerí Prievidžania, ktorí sem každý rok radi zavítajú.

V stredu 26. júla bol v Necpaloch posvätený obnovený kríž neďaleko podchodu smerom na Zabník. Pôvodný z roku 1947 bol zničený po nedávnom náraze auta. Obnovy sa ujal necpalský stolár Pavel Batora. Na posviacke spojenej s krátkym pohostením v jednom z blízkych domov sa zúčastnila aj Petra Humajová.

Vo štvrtok 27. júla sa Martina Humajová spolu s kamarátkou Dominikou Kováčikovou vybrali na jednoduchý výlet do Brna. Stretli sa tam s niekoľkými Mat'kinými spolužiakmi z farmácie. Cestou sa zastavili aj na Velehrade.

V sobotu 29. júla oslavovala Božena Humajová v pohostinstve Blesk v Nedožerch-Brezanoch svoje meniny. Na oslave 92-ročnej starkej sa zišla celá najbližšia rodina zo široka-d'aleka a strávili spolu príjemný čas.

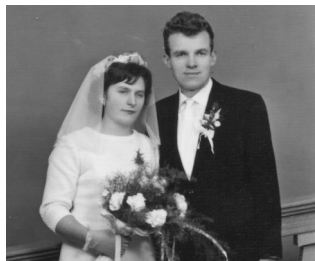
Petra Humajová

MOJA MAMA MÁ OBE RUKY PRAVÉ

S jubilantkou Elenou Mečiarovou, v rodine zvanou teta Hela, sme mali rozhovor v jednej z prvých Maní v apríli 2001 (môžete si ho prečítať na našej webovej stránke). Pri príležitosti jej 80. narodenín sme sa teda porozprávali s jej dcérou Ľvetkou Floriánovou (58), ktorá nám toho o svojej mamine porozprávala viac.

Tvoja mama oslávila nedávno okrúhle životné jubileum. Co ti prezradila o svojom detstve a mladosti?

Moja mamina sa narodila 5. januára 1943 Margite a Tomášovi Hanuskovcom v Brezianoch ako najstaršia zo štyroch detí. Mali kravu, prasiatka, sliedky a pša Buča, na ktorého sa pamätám aj ja. Celý rok sa niečo muselo robiť a v zime sa tkali koberce a starký pletol košíky. Bývala na kopci a už od kuchynských dverí sa v zime sánkovalo. Keď chodila do meštianky do Prievidze, chodilo sa z Brezian pešo po hradskej (hlavnej) ceste. Jazdilo málo áut, a tak sa mohla skupinka detí baviť bez obáv. Rada tiež chodievala na zábavy s bratrancom a sesternicami.

Ako sa zoznámila s tvojím ocinom?

To je záhada. Asi tak „po nespalsky“ – z ničoho nič. Keď na to príde reč, ocino hneď povie: „Chcel som ženu, aby bola ,na há‘, a tak som ju našiel. Bola dvakrát ,na há‘ – Helenka Hanusková.“ Vieme však, že prvý raz sa stretli vo vlaku – mamka išla z práce domov (varila vtedy v kuchyni v nemocnici, odtiaľ poznala svojho budúceho svagra Lojzka Mečiara) a ocino šiel na nočnú do Pravenca. Z Nespál sa tiež chodievalo na zábavy „Pod vrbičky“ v Nedožeroch. Brali sa vo februári 1965.

Po svadbe sa presťahovala z Nedožier-Brezian do Nespál. Ako si zvykla na novom mieste?

Bývali s ocinom najskôr u Hiergov vzadu na dvore (tak sa hovorilo izbičke a kuchyni za domom). Podľa toho, čo hovorí, zvykla si tam dobre. Na svoju svokru Marienku spomína vždy v superlatívoch. Aj keď bola prísnejšia, vždy jej pomohla, do ničoho sa nestarala, a keď bolo treba, poradila. No a svokor, starký Jozef, to bol neskutočný pohodák, ktorý sa stále usmieval. Keď bol postavený náš dom na hornom konci dediny, tak sme sa od Hiergov odsťahovali.

Ako to bolo s pracovným životom – kde pracovala a ako sa jej v práci páčilo?

Vychodila niečo ako poľnohospodársku školu, ale robila sprievodkyňu

v autobuse a chvíľu v kuchyni v nemocnici v Bojniciach. Po materskej dovolenke už išla robiť do Tatra nábytku v Pravenci.

V robote si našla mnohé kamarátky. V pondelky im vždy hovorila nové recepty na koláče, šaláty či nátierky a domov si zas nosila recepty od nich; niektoré sme aj skúšali. S niekoľkými bývalými kolegyňami si voláva dodnes.

Postupne ste teda do jej života pribudli vy traja – ty, Laco a Tomáš. Akí ste boli ako deti? A aká bola teta Hela ako mama?

V čase, keď sme sa sťahovali do nového domu, som mala 6 rokov a brat Lacko 4 a pol. Mamina s ocinom sa v práci striedali na rannú a poobednú smenu, a tak nám od jednej do pol tretej vždy zostala chvíľka, aby sme s Lacinom vyvádzali. Aj sme dvere rozbili, aj cez okno v pivnici vyšli... Nepamätám si, že by na nás niekedy bola zvyšovala hlas, skôr sa to obišlo dohodou. Keď sa narodil Tomáš, zostala na materskej dovolenke. A vtedy začala viac vyšívať, štrikovať, viazať makramé... Nemôžem ani vymenovať všetky ručné práce, lebo je veľmi veľa toho, čo vie robiť. Po jej návrate do práce sme sa cez prázdniny starali o Tomáška. Najčastejšie sme mu na meotare premietali rôzne rozprávky alebo sme hrali rôzne hry. Stále chcel hrať „Letí, letí...“ a neskôr „Dostihy a sázky“.

Našla si tvoja mama popri práci čas aj na svoje záľuby? Čo medzi ne patrilo?

Všetko jej ide ako po masle. Má asi obidve ruky pravé. Chodila na kurz varenia a pečenia, ale koláče z kysnutého cesta, ktoré sú najlepšie na svete (ako hovoria jej vnúčence), sa naučila piecť od svojej maminy. Od nej sa tiež naučila motýkou oháňať po záhrade. Kto ju pozná, vie, čo všetko dokáže vypestovať. A záhradka pred jej oknami bola vždy ako botanická. Celý rok tam niečo kvitne. Všetko to bola a je jej zásluha. Ja som „nezáhradníčila“, iba keď mi povedala, aby som okopala mrkvu, cibuľu, repu, tak to som spravila (netušila som, že to je prvý level záhradníka).

Po svadbe si odišla žiť na Moravu. Ako sa s tým teta Hela vyrovnala, že ťa už nemá tak nablízku?

Keď som sa odsťahovala na Moravu, obe sme uronili slzičky. Nikdy mi nevyčítala, že idem ďaleko. Zdenka má rada. Vie, že je to dobrý a šikovný muž.

Aký má vzťah so svojimi vnúčatami?

S chlapcami si rozumie a má ich rada. Veľmi nám aj s ocinom pomohli, keď si ich cez leto brávali na dlho na prázdniny. Bolo super, že domov potom nikdy neprišli rozmazaní. Dala ich vždy „na poriadok“. Niekedy, keď sme večer telefonovali, mi aj povedala: „Aj ma nahnevali, aj na zadok“

dostali.“

Chodili za nami na Moravu s ocinom viackrát za rok. Teraz ich vozí Tomáško, jeden-dvakrát za rok, ako to komu vyjde. Aj my sa snažíme chodiť za nimi do Necpál.

Myslím si, že by si priala mať vnučku, aby ju mohla všeličo naučiť, podobne ako mňa. Ja toho však ani zďaleka neviem toľko, čo mamina. S kadečím si však viem poradiť. Variť, piecť... A ani v záhrade sa nenechám len tak zahanbiť nejakou Moraváčkou. (Usmev.) Zeleninovú záhradu mám skoro ako v Necpaloch, kvetov plný dvor, no a keď z kuchyne voňajú koláče, je to v Ujezdě u Brna skoro ako v Necpaloch. Snažím sa byť ako ona.

No a že ju majú radi aj naši chlapci, to je na prvý pohľad jasné už podľa toho, že akonáhle sa povie: „Ideme do Necpál!“, obaja sadnú bez debaty do auta a cestou si už vopred u staršej „objednajú“ halušky alebo granadír.

Tvoja mama neprestáva byť aktívna ani „na staré kolená“, ved’ za svoju mimoriadnu angažovanosť, zachovávanie tradičných techník ručných prác a ochotnú a nezištnú pomoc získala v roku 2021 aj ocenenie Prievdzský anjel. Čo si ty ako jej dcéra na nej najviac vážiš?

Mamina je naozaj veľmi priateľská, pracovitá, šikovná, trpezlivá. Nikdy som ju nepočula na niekoho nadávať alebo niekoho ohovárať. Ochotne poradí, pomôže. Má rada všetkých v rodine, vlastne asi všeobecne všetkých ľudí. Rada chodí na výlety a nevadí jej, že je to len do lesoparku alebo niekde pod Tatry. Starala sa o svoju mamu, preto predtým veľmi nikam nechodila... Teraz si to „užíva“. (Usmev.) A k tomu tie jej šikovné ruky... Ocenenie Prievdzský anjel jej ozaj právom patrí.

Čo by si jej chcela popriať do ďalších rokov života?

Do prvej stovky by som jej chcela popriať hlavne zdravie, nech je spokojná a nech aj naďalej môže robiť to, čo ju baví. No a asi by som jej priala ešte aj nejakú pravnučku... (Usmev.)

Ďakujem za rozhovor!
Petra Humajová

Foto: archív rodiny Mečiarovej

Iveta Floriánová (rodená Mečiarová) sa narodila 29. októbra 1965 v Bojniciach. Detstvo prežila v Necpaloch v Prievdzi. Vyštudovala na Strednej zdravotníckej škole v Martine odbor zdravotná sestra. Pracovala v Nemocnici v Bojniciach na chirurgickom oddelení. V roku 1996 sa vydala za Moraváka Zdenka Floriána a presťahovala sa za ním do Brna. Po čase kúpili rodinný dom v Ujezdě u Brna. Majú dvoch synov – Dominika a Mareka. V súčasnosti pracuje v Masarykovom onkologickom ústave v Brne. Má rada smiech, tanec a dobrú zábavu; šikovné ruky zdedila po svojej mame a humor po ocinovi.

Starká Necpalská

Naša starká stále niečo robí.
To, čo je treba a niečo aj do zásoby.

Záhrada spí a vonku zima je,
ona pri telke zvieratká štrikuje.
Netrpezlivo pri tom z okna vykukuje,
či náhodou jar sa nepribližuje.

Od jari až do jesene
najradšej je vonku denne.

Nachystané semiačka
začne sypať zo sáčka,
tak, ako má vo zvyku.

Na okno do truhlíku.
Keď je teplo, leto je tu,
dá plantu von, aj cuketu.

Usmieva sa, je rada!

Taká malá záhrada
a rastie jej tam všetko.
Aby nie, veď polieva to Vladko.

Čo je navyše, zavarí,
rodinu a známych obdarí.
Naša starká má dobré nápady,
so všetkým si vie rady,
z vrby pletie korbáče,
z múky super koláče,
pre starkého babku pečie...

Takto deň za dňom utečie
a zas záhrada spí a vonku zima je,
starká pri telke zvieratká štrikuje.

Milá starká! Milá naša mami!

Ďakujeme, že si s nami,
za lásku a za všetko, čo vieme.

Prajeme Ti zdravie, nech do stovky si ešte mnoho užijeme.

Dcéra Iveta

TAJNIČKA

„I keď sa modlíme za spásu všetkých pozemšťanov, nie je nutné, aby sme...“

Pavel Kosorin

1.			9.		1.	21.			13.			
2.		4.			17.					14.		
3.	19.				12.							22.
4.			5.				10.					
5.								16.		6.		
6.				8.								
7.								20.	11.			
8.			3.					15.				
9.		7.							18.			
10.		2.					23.					

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11.

12.

13. 14. 15. 16.

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.

- Petra a Martina sú sestry... (priezvisko). – Mesto, v ktorom sa nachádza Divadlo A. Bagara.
- Priezvisko herca, ktorý hral Karola Duchoňa v predstavení Zem pamätá. – Muzikál, ktorý hovorí o živote sv. Jána Pavla II., sa volá ... pápež.
- Birmovné meno Vanessy Weissabelovej. – Súťaž, v ktorej získali tretie miesto Orvácie valčeky.
- V Ružomberku sa nachádza ... Ľ. Fullu. – Mesto zaradené do UNESCO, ktorá navštívili sestry Humajové s kamarátmi, sa volá Český...
- Názov zboru, ktorý v auguste oslavuje 30. výročie svojho vzniku.
- Kamil Petráš získal cenu ... anjel. – Súťaž, ktorej sa v Michalovciach zúčastnil Roderik Weissabel ml. s kapelou, sa volá Zemplín...
- Krstné meno novorodeného syna Sinkovcov. – Milan Petráš je ... člen farskej rady.
- Názov študijného programu, vďaka ktorému absolvovala Vanessa Weissabelová výmenný pobyt v zahraničí. – Krajina, v ktorej Vanessa Weissabelová bola vďaka tomuto študijnému programu.
- Krstné meno jubilantky z našej rodiny. – Krstné meno jubilanta z našej rodiny v tom istom veku - Vek, ktorý dosiahli (číslo).
- Siedmaci absolvovali na hrade Beckov ... turnaj. – Začiatok názvu knihy, ktorú do slovenčiny preložila Petra Humajová.

Petra Humajová

OSEMSMEROVKA

„Miláčik, čo máme dnes na večeru?“

„IKEA sendvič,“ odpovedá manželka.

„A to je aký?“

„Všetko je v chladničke.“ (osemsmerovka 5, 2, 1, 9 písmen)

A	C	I	T	Ä	V	S	Č	A	D	I	S	P	E	R	Z	I	A	C	H	M	Z
C	Ž	Á	L	F	U	M	A	K	O	B	G	C	D	E	R	B	K	A	A	K	
I	K	I	N	J	Á	H	S	U	S	I	A	I	E	E	A	I	I	L	S	Í	
B	Ň	E	R	Á	T	N	E	M	E	C	R	F	A	D	D	Š	T	U	L	N	
A	M	Z	I	R	A	C	H	N	U	M	Ň	A	E	D	Š	U	I	A	P	O	M
R	A	K	Č	A	P	O	K	L	P	E	N	R	M	A	A	Ľ	N	A	P	O	
K	Z	Á	B	A	V	A	A	Á	I	M	T	N	O	E	L	Ľ	A	Č	G	Č	
B	A	D	M	I	N	I	S	T	R	A	T	Í	V	A	Ň	K	F	E	A	I	
I	I	F	E	J	T	Ó	N	O	I	K	S	K	K	K	E	Ý	R	L	N		
X	G	O	I	L	L	A	Z	R	K	Ň	E	R	A	I	L	A	B	V	É	D	
E	E	E	M	A	F	Á	D	A	K	L	O	B	F	E	K	A	L	O	R	I	
R	A	D	L	E	S	Í	R	Z	F	B	Á	A	K	V	N	Á	T	T	I	Á	
O	Ľ	C	H	N	I	T	K	N	O	A	T	R	T	O	I	D	Á	A	O	A	N
X	E	D	L	I	T	R	O	C	C	H	G	R	K	C	A	T	A	K	Č	O	T
A	C	I	N	B	E	Č	I	V	C	I	N	A	K	I	N	O	M	R	A	H	
H	O	D	N	O	T	A	A	A	K	A	A	I	C	Á	L	I	T	S	E	D	
J	L	A	B	T	E	K	S	A	B	E	K	U	M	E	N	I	Z	M	U	S	

ADMINISTRATÍVA, AKROBACIA, AKUMULÁTOR, BALJAREŇ, BANKOVKA, BASKETBAL, BIOMETRIA, BLCHA, CEDUĽA, CEMENTÁREŇ, CIFERNÍK, CITÁT, CVIČEBNICA, ČARBANICA, ČASENKA, ČERVOTOČ, DEDINČAN, DELFÍN, DESTILÁCIA, DISPERZIA, EKUMENIZMUS, ELEKTRIKA, EMPIRIK, FANATIK, FAZÓNA, FEJTÓN, FIASKO, FLAŠA, GALÉRIA, GARANT, GAZDA, GRAFIK, HÁJNIK, HARMONIKA, HODNOTA, CHALUPA, CHARIZMA, CHORÁL, IBIŠ, IDELIT, INDEX, INDIÁN, KABÁT, KAMEN, KAMUFLAŽ, KOPAČKA, KRABICA, MASLO, NIČOMNÍK, OCEĽ, REMEŇ, SVÁTICA, TOČKA, VLÁDA, VÝKLAD, XEROX, ZABAVA

Maťka Humajová

BEZ VÁS TO NIE JE ONO!

Neboli sme na festivale Verím Pane ešte ani pár hodín a už sme ho stretli – niekdajšieho dlhoročného organizátora, tento rok prvý raz „úspešne“ mimo organizačného tímu, a teda už „len“ účastníka, kňaza Juraja Drobného. Vítal nás ako vždy – veľký objatím. No tentoraz k nemu pripojil i slová: „Bez vás dvoch by to tu nebolo ono!“

Podobne ako moja sestra Matka, i ja som sa nad danými slovami zarazila, ba priam som sa na nich v duchu začala smiať. Bez nás dvoch by to nebolo ono? Ja šestnásťkrát, Matka sedemnásť, som na festivale len účastníčka (áno, Matka v jeden rok pomáhala s detskou dielňou, ale inak sme na tom podobne), vždy si tam chodím oddýchnuť a načerpať, nikdy som tam nevystupovala a ani sa nezapájala do nezištnej pomoci ako dobrovoľníčka – helperka. Jednoducho som tam každý rok len tak „bola“.

Cím by som si asi tak mala zaslúžiť práve takéto slová? „Bez vás, bez teba, by to tu nebolo ono...“ Udierali do mňa ako paličky na bubon – búšilo to vo mne a trepalo, no stále som ich nedokázala považovať za nič iné ako absurditu najvyššieho rangu, ktorá ani neviem, či mi mala polichotiť, alebo ma ozaj iba rozosmiať.

Lenže potom som sa nad tým zamyslela. Juraj Drobný predsa nikdy nehovorí veci len tak... Tak prečo by teraz povedal niečo také, čo by ani nemyslel vážne? Prečo by tvrdil, že na festivale by to bez nás dvoch nebolo ono, keby to tak ozaj nebolo?

Veru, akí sme my ľudia slabí a často falošne pokorní – to znamená, že opäť len a len pyšní... Takýto postoj ako Juraj Drobný má predsa deň po dni, hodinu po hodine, minútu po minúte náš dobrý Boh k nám! Nepozerá sa na to, čo sme v živote spravili a čo nespravili, čo sme dokázali a čo nedokázali – hľadá iba na to, či sme za ním boli ochotní prísť. A ak vidí našu otvorenosť nechať sa ním obdarovať, sám nám beží v ústrety. On dobre vie, že bez nás by to „nebolo ono“ v žiadnej situácii, do ktorej nás v živote postavil. A bez ohľadu na to, ako to dopadne, hovorí: „Je dobre, že tu si. Je dobre, že si!“

Dakujem Jurajovi Drobnému, že mi pomohol uvedomiť si túto skutočnosť a ukázal mi, že na festivale je niekedy ozaj dobré len tak „byť“... Pretože ak tam som „len tak“ aj s Bohom, vždy sa nájde príležitosť i pre tú pomoc, rozhovor, úsmev... A možno tiež pre väčšiu radosť z toho, že Boh má radosť (aj) zo mňa.

Petra Humajová s Jurajom Drobným na festivale Verím Pane v roku 2022 .

Petra Humajová

ŽIVOT UČITEĽA V STATUSOCH

(Pokračovanie osemnásťte...)

29. november 2021

Najväčšia „starosť“ mojich žiakov počas dištančného vzdelávania: „To je taká smola, že práve teraz nemôžeme byť v škole! Ved' by sme ani nemuseli čakať v rade na obed!“ ☺

2. december 2021

Viete, čo patrí medzi najväčšie paradoxy online vyučovania? Napríklad to, keď žiak v závere online hodiny zahlási, že konečne si tie poznámky stihol napísať celé v škole - a ani si neuvedomí, že vlastne sedí doma ☺.

Dalším paradoxom je, keď žiak nemá pomôcky na hodinu, lebo ich doma nevie nájsť ☺. Je to pomerne časté. Minule mi žiak na otázku, kde napokon našiel svoj deň predtým márne hľadaný pracovný zošit, odpovedal, že pod kobercom ☺.

No a potom tie vtipné dialógy typu: „XY, zapni si kameru!“ „Počkajte ešte chvíľu, som na záchode!“ ☺

13. december 2021

Vynálezy starovekej Číny – „púštny prach“ sa v písomkách objavuje každý rok. Ale „strelený prach“? Ten veru ešte nikdy nebol – až doteraz ☺.

15. december 2021

Moji žiaci si zostavujú svoje vlastné „Desatoro učenia“ – 10 zásad, o dodržiavaní ktorých si myslia, že im prinesie väčší úspech v učení. Sú v tom skvelí – ved' čítaťte ☺.

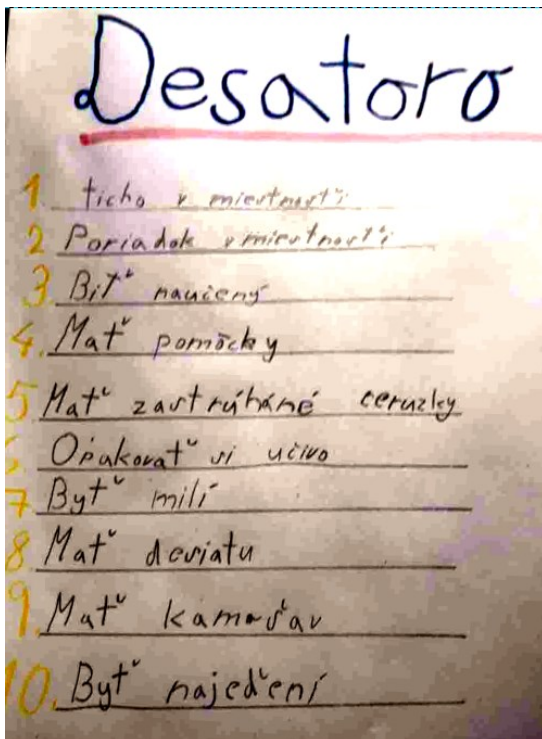
17. december 2021

Keď sa vašim príbuzným o vašom povolani už aj sníva...

Hovorí dnes ráno Matka: „Snívalo sa mi, že bol u nás Milan Lasica! Sedeli sme spolu na schodoch a ja som mu išla spraviť kávu. Spravila som mu len takú malú a on hovoril, že má povolené piť len dve kávy denne a teraz nevie, či sa to ráta, alebo nie, keď je taká malá.“

„A čo som robila ja?“ spytujem sa zvedavo.

„Ukazovala si mu nejaké učebnice zo slovenčiny!“ ☺

14. február 2022

Keď som si minule po istom čase vypočula reláciu, ktorú o nás vytvoril nevidiaci redaktor Michal Herceg (stále sa dá vypočúť na webovej stránke Mane, pozn. red.) – Antoine de Saint-Exupéry mal pravdu, že dobre vidíme len srdcom, to podstatné je očiam neviditeľné –, uvedomila som si, že napriek tomu, že teta Marienka tu s nami už 15 rokov nie je, spomienky na ňu sú medzi nami stále živé a vyslovene pozitívne. A že jej život prináša svoje ovocie doteraz.

Dnes uplynulo presne 25 rokov odvtedy, čo sme pre ňu pripravili prvé číslo Mane. Bez jej nadšeného prijatia našej detskej iniciatívy by môj život pravdepodobne vyzeral úplne inak. Neviem, či by som niekedy niekde nejakým iným spôsobom objavila svoj talent na písanie a ani či by som ho mala priestor zmysluplne realizovať a rozvíjať. Teta Marienka sa stala nielen dlhoročným adresátom, ale i podporovateľom mojich prvých žurnalistických pokusov. A pritom zdanlivo nerobila nič iné, len „bola“ a „bola chorá“. No Bohu to stačilo. Teta Marienka totiž svoj údel prijala a niesla ho s láskou. Preto ju i dokázala rozdávať všade navôkol. Preto Maňa vznikla – a preto existuje dodnes.

Maňa je pre mňa dôkazom toho, že zo všetkého ťažkého, čo nás v živote postretne, má Pán moc vždy vyčariť i čosi dobré a pekné. Po tejto prvej štvrtstoročnici s ňou teda nemôžem povedať nič iné ako DAKUJEM – Pánu Bohu, tete Marienke i vám všetkým, ktorí Maňu podporujete a čítate. Pevne dúfam, že ak i vás v živote postretne niečo, čo sa bude zdať byť koncom niečoho (istej životnej etapy či plnosti výkonnosti), Maňa bude i pre vás dôkazom toho, že aj tá zdanlivá nemohúcnosť sa dá pretaviť do čohosi

pekného a hodnotného, čo pretrvá.

Želajme si navzájom, aby sme to pekné v našich životoch dokázali vždy objaviť! A nech to s nami Maňa ešte nejaké tie rôčky potiahne ☺.

PS: Fotografia pochádza niekedy z prelomu tisícročí – odfotená bola u Hiergov počas losovania Maňa ankety ☺.

20. jún 2022

Opravujem práve do Bartolomeja rubriku Zo zápisov farskej kroniky... No a aha, aká informácia sa tam nachádza:

„V júli 1977 sa začala oprava vonkajšej fasády mariánskeho kostola. Opravu realizoval Peter Petráš z Nepčál so skupinou murárov.“

Náš starký sa svojou obetavou prácou zjavne stal nezmazateľnou súčasťou histórie našej farnosti ☺. Som na neho hrdá!

PS: Starká mi tento fakt opravy práve nielenže potvrdila, ale prezradila mi tiež to, že starkého meno je vraj zapísané aj na dokumente vloženom v guli

pod krížom na veži farského kostola, že vtedajší kňaz Jozef Kliman to starkému vtedy povedal, že ho tam dá.

22. jún 2022

Keď som dnes po umytí riadu odniesla Pur do chladničky, pochopila som, že tú dovolenku už fakt potrebujem ako soľ ☺.

28. jún 2022

Dnes som sa zas pokúšala odomknúť náš dom kľúčom od zborovne ☺. Ale už iba dva dni, to už nejako musím dať ☺!

5. október 2022

No čo poviete, podobám sa ☺? (Dnešný darček od piatačky Agnes.)

30. november 2022

Večerné učiteľské pobavenie... ☺ (Čítajte najskôr spodnú správu.)

16:08

→ Ja: Prepáčte mi, ja somár som tam zabudol dať fotku.

IMG_20221130_160737.jpg

15:25

→ Ja: Dobrý deň pani učiteľka, posielam vám tú dobrovoľnú domácu úlohu, dneska som vám ju nemohol dať tak vám ju takto pošlem. Ďakujem

2. december 2022

Dnešné dokončenie frazeologizmu na hodine slovenčiny: „Pes, ktorý šteká,...“ Žiak dopĺňa: „... nie je doma.“ ☺

9. december 2022

Odkaz na písomke
☺.

Pani učiteľka, máme vás veľmi radi tak by ste nám mohli dať lepšiu známku. Ďakujeme♥

16. február 2023

Nová „pojmológia“ žiakov siedmeho ročníka: iniciatívne skratky namiesto iniciálových; neolizmy alebo neutralizmy namiesto neologizmov; zľudové slová namiesto zastaraných. Fantázii sa medze nekladú ☺.

6. marec 2023

Dnešný dialóg so siedmakmi na SJL:

„Pani učiteľka, a to čo sú muky?“

„Keď niekto niekoho trápi, spôsobuje mu muky. Je to teda nejaké trápenie, bolesť. Ale môže sa to použiť aj v takom prenesenom zmysle - napr.: Hodina slovenčiny mi spôsobuje muky.“

„Ale nebojte sa, pani učiteľka. Slovina je v pohode!“

Ešte že tak 😊!

14. marec 2023

„Pani učiteľka, a to čo znamená ozlomkrky?“

Keďže zadaním úlohy bolo vymyslieť k daným slovám synonymá, nechcela som hneď priamo povedať odpovedať. A tak som na to šla „opisne“:

„No, predstav si svojho spolužiaka xy, ako beží cez prestávku zo zadnej časti triedy dopredu. Vždy, keď ho pri tom zbadám, beží ozlomkrky. Akým iným slovom by si to ešte mohla nahradiť?“

„Ako šibnutý?“

😊😊😊

26. apríl 2023

Píše mi cez Edupage mamička piataka:

Syn sa teraz pyta muža v kúpeľni: „Ocino, kúpiš mi brankárske rukavice za 60 €?“

Muž: „To sú ti načo? Jakub tiež futbal hral a také rukavice nepotreboval.“

Samko: „No ale to bol novovek a teraz je moderná doba!!!“

Tomu sa hovorí „dejepis v praxi“ 😊.

31. máj 2023

Takúto úprimnosť v čitateľských denníkoch mám rada - šiestak píše o Rázusovom Maroškovi 😊:

„Kniha bola celkom dobrá aj zaujímavá, až na to, že tam bolo veľa čudných vecí, napr. ako päťročnému dieťaťu dajú piť alkohol. Ale najlepšie na tom je, že som to čistý ja, keď som mal 5 rokov, akurát že som nepil alkohol a tiež som sa nestaral o mladšieho brata.“

Kniha ma asi najviac upútala vtedy, keď im začal horieť dvor. Mám rád také akčnejšie scény alebo keď niečo niekde horí a musia ísť niečo alebo niekoho zachraňovať. Bolo tam veľa zastaralých slov, ktorým som nerozumel, musel som sa spýtať rodičov, čo znamenajú.

Zaujímavá príhoda prišla vtedy, keď sa päťročný Maroško staral o svojho mladšieho brata, ktorý bol len batola. Maroško sa zapozeral na kamarátov, ako chytali ryby a nedal pozor na brata a ten mu padol do vody. S kamarátmi ho vyzliekli a sušili ho na slnku.

Určite by som si tu knihu neprečítal sám od seba. Alebo možno áno, keď to budem mať zas povinné.“

19. júna 2023

Dnešný povzdych siedmačky: „Pani učiteľka, také pekné šaty máte... A takúto ťažkú písomku ste nám vymysleli!“ 😊

Píše sám život, zaznamenáva Petra Humajová.

ŽIVOT LEKÁRNIKA V STATUSOCH

(Pokračovanie ôsme...)

7. október 2021

„Pani magistra, ďakujem vám za takú milú obsluhu. Radosť sem ku vám prísť. Asi tento svet tú pandémiu potreboval, lebo sa mi zdá, že teraz sú ľudia k sebe nejakí milší. Asi pomaly nachádzajú cestu k tomu, čo je naozaj podstatné.“

Takto sa mi dneska prihovoril jeden pán, ktorý si prišiel vybrať na recept jednu úplne obyčajnú mastičku na premasťovanie, ktorú mu predpísali na kožnom.

Viem, že už sme z tých rúšok a respirátorov otrávení. Ale nezabúdajme, že aj keď nám zakrývajú podstatnú časť tváre, úsmev si vždy nájde cestu, ako sa dostať von. A nikdy nevieme, komu ním zlepšime aj takýto zamračený deň ☺.

14. december 2021

Dnes som dostala v robote od jednej tetušky takýto sladký úplatok ☺.

19. január 2022

Nadstavce na barly – to je nočná mora asi každého lekárnika. Keď príde pacient s touto požiadavkou, postavia sa vám vlny dupkom, lebo viete, že bude nasledovať dlhá a strastiplná cesta. Milión palíc, milión nadstavcov... Líšia sa v 2 mm a je pravidlom, že sa vám v krabičke

všetky veľkosti pomiešajú a lístočky s mierami, ktoré ste si na ne krvopotne nalepili, sa zrazu stratia. Beháte ako zememerač s pravítkom v ruke a skúmate tie malinké odchýlky. Väčšinou to aj tak nepomôže, a tak pomocou rôznych chmatov (veľmi nápadne pripomínajúcich kung-fu) skladáte zodratý nadstavec pacientovi z palice a skúšate to starou známou metódou pokus-omyl.

Takto nejako to dnes vyzeralo u nás v lekárni, keď prišiel starší pán s palicami v ruke. A keďže je zimné obdobie, k svojej požiadavke o gumové nadstavce ešte pridal aj tie protišmykové. To je ďalšia kapitola... Na konci som už bola domotaná ja aj on ☺.

Pýtam sa ho: „Tie protišmykové si teda zoberiete dva?“ Pacient prikyvuje, ale nie som si úplne istá, či mi rozumel. Akonáhle mu dávam druhý nadstavec na táru, hovorí, že chcel len jeden. Tak sa smejem ja, potom sa smeje aj on (neviem, či to bolo fakt smiešne, alebo to bol smiech zo zúfalstva ☺) a nakoniec to deduško zakončí vetou: „Viete, pani magistra, v

mojom veku je to už takto.... Pomaly sa učím a rýchlo zabúdam..." ☺

DEROTRIMICAN

MUCONASAL

(SPRAC DO NOSA)

9. marec 2022

Tvorivosti sa medze nekladú... a hlavne pri Dorithricine ☺

2. august 2022

Dlho som nepísala žiadny príbeh z lekárne, ale dnes jeden mám ☺. Pani si pýtala Gorenje čistiace tabletky, ale hneď aj jedným dychom dodala: „Ja viem, že som ten názov skomolila, ale ja si skrátka tie vaše

lekárske názvy neviem zapamätať. Ale vy ste taká zlatučka, vy to vždy viete dešifrovať...”

21. november 2022

„Pani magistra, ďakujem vám za veľmi milú a príjemnú obsluhu. Keby som bol mladší, krajší, bohatší a menej chorý, tak by som vás bozkal na mieste, ktoré by ste si vybrali...” ☺

9. február 2023

„A ešte 2 hroznové cukre s horčicou...”

„S horčicou?”

„Áno, s horčicou, alebo teda s magnéziom...”

„Jaaaaj, vy myslíte s horčíkom...”

„Áno, s horčicou...” ☺

(Pán mal nakoniec asi len nedostatočne prilepené zuby... Ale pri kadejakých každodenných požiadavkách od našich pacientov by som sa ani tej horčici nečudovala ☺.)

2. marec 2023

„Pani magistra, aký máte pekný hlas, úplne ako herečka...” ☺

Píše sám život, zaznamenáva Martina Humajová.

RECEPTY

Piškótové rezy s banánovým krémom

5 vaječ, 15 dkg kryštalového cukru, 15 dkg hladkej múky, ½ balíčka prášku do pečiva, ½ dcl vody

Plnka: 25 dkg masla, 1 sladené kondenzované mlieko, 3 banány, piškóty

Zlty šľaháme s 2/3 cukru a s vodou do hustejšej peny, pridáme tuhý sneh ušľahaný z bielkov a zvyšného cukru, opatrne premiešame, pridáme múku s práškom do pečiva a upečieme.

Plnka: Zmäknuté maslo a kondenzované mlieko spolu šľaháme, keď začne hustnúť, pridáme mierne potlačené banány a dobre vyšľaháme.

Vychladnutý plát prekrojíme napoly, jednu časť natrieme polovicou plnky, uložíme kávu navlhčené piškóty (môžeme pokropiť rumom), natrieme druhou polovicou plnky, prikryjeme druhou časťou plátu, potrieme džemom, polejeme čokoládovou polevou alebo ľubovoľne upravíme.

Banánové rezy – šľahačkové

6 vaječ, 18 dkg kryštalového cukru, 18 dkg hladkej múky, ½ balíčka prášku do pečiva, ¾ dcl vody

Zlty vyšľaháme s 2/3 cukru a vodou do hustejšej peny, pridáme tuhý sneh vyšľahaný z bielkov a zvyšného cukru, premiešame, pridáme múku s práškom do pečiva, premiešame, upečieme na veľkom rovnom plechu (ako na roládu) vyloženým papierom.

Plnka: 25 dkg zmäknutého masla a 1 sladené kondenzované mlieko spolu šľaháme, keď začne hustnúť, pridáme 3 mierne potlačené banány, dobre spolu vyšľaháme. Vychladnutý plát potrieme džemom, plnkou a šľahačkou.

Šľahačka: 2 pochúťkové smotany (16 %), 2 polievkové lyžice práškového cukru, 1 vanilkový cukor, spolu zmiešame. 2 práškové šľahačky vyšľaháme podľa návodu, pridáme k pochúťkovej smotane, opatrne premiešame, natrieme na banánovú plnku a ľubovoľne prizdobíme.

Krájame na druhý deň (môžeme krájať nožom namáčaným v horúcej vode). Cesto môžeme upiecť aj iné, napr. kakaové, podľa svojho receptu.

Jablkové rezy s pochúťkovou smotanou

40 dkg polohrubej múky, 25 dkg práškového cukru, 1 ½ dcl oleja, 1 pochúťková smotana (2 dcl), 7 dcl pohár nastruhaných jablák, 1 ½ dcl vody, 3 vajcia, 1 vanilkový cukor, 2 čajové lyžičky sódy bicarbóny, 2 polievkové lyžice kakaia

Cukor, vanilkový cukor a vajcia vo vandlíku dobre rozšľaháme, primiešame olej, vodu, jablká a ostatné prísady. Dobre premiešame, dáme na vymastený, vysypaný veľký rovný plech (ako na roládu) a upečieme.

Po vychladnutí môžeme poliať citrónovou polevou alebo tenučko potrieme džemom, polejeme čokoládovou polevou, prípadne ľubovoľne upravíme.

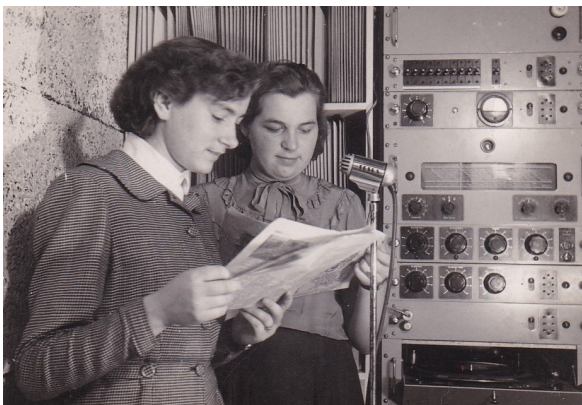

Recepty vyskúšala, vylepšila a dobrú chuť všetkým želá
Filomena Petrášová

Z ARCHÍVU

Keď naša starká Filomena Petrášová (vtedy ešte Mečiarová) začala pracovať v účtarni či v podateľni Mestského národného výboru (MNV), stala sa spolu s ostatnými piatimi spolupracovníčkami aj kandidátkou na hlásenie správ v mestskom rozhlase. Pri pohľade na fotografie už asi tušíte, ako to dopadlo. Uspela.

Bolo to v prvej polovici 50-tych rokov 20. storočia, keď ešte bola Filka slobodná. V tom čase vybudovali na MNV rozhlas a predseda dával dievčatá, ktoré tam boli zamestnané, postupne hlásiť správy. Napokon si z nich vybral dve, ktorých hlas sa mu pozdával najviac. Boli to Mária Martausová (neskôr Tomášiková) a Filomena Mečiarová (neskôr Petrášová).

Piatok a či sviatok

Dievčatá sa v hlásení do rozhlasu striedali po týždni, ale keď bolo treba, niekedy sa aj vzájomne zastúpili. Hlásilo sa aj trikrát do dňa – bolo jedno, či je piatok a či sviatok. Ak bolo treba, Filku prišiel rýchlo domov niekto zobrať. Alebo sa do mesta rýchlo dopravila na bicykli.

K tomu sa viaže aj jedna pre starkú nezabudnuteľná príhoda. Tiež ju takto prišli volať, že treba ísť rýchlo čosi vyhlásiť do rozhlasu. Jej otec – starký Hierge, ako sme ho doma volali – práve chvíľu predtým kúpil od akéhosi Cigáňa bicykel a hneď ho Filke aj núkal: „Zober si ho, budeš tam rýchlejšie!“ Filke sa to však nepozdávalo: „Tata, veď ani nemá prednú brzdu!“ „Neboj sa, budeš brzdiť zadnou!“ povzbudzoval Filku starký.

A tak teda sadla na bicykel a šla. Lenže v meste zistila, že nebrzdí ani zadná brzda! A tak frčala cez námestie dolu brehom až k piaristickému kostolu, kde sa jej konečne podarilo samovoľne zastaviť. Viac na ten bicykel nesadla ☺.

Témy i technika

Čo sa v rozhlase hlásilo? Boli to hlavne rôzne dôležité oznamy potrebné pre život obyvateľov mesta, ale niekedy aj ocenenia rôznych brigád či rozhlasové hry čítané hercami „naživo“. Hlásateľkám žiadny technik nepomáhal, museli byť technicky zdatné a všetky

stroje obsluhovať samy.

Na fotografii, kde Filka stojí pri hlásení, vidíme naľavo policu, kde boli naukladané platne s piesňami, a napravo samotný prístroj na hlásenie. Gombíky v hornom rade napríklad označovali jednotlivé ulice mesta, a podľa toho, do ktorej ulice sa šlo hlásiť, sa vypli alebo zapli. Ale väčšinou sa hlásilo celoplošne.

Práve k platniam sa viaže ďalšia z veselých príhod. Pred samotným vysielaním rozhlasu sa totiž hrali piesne na základe výberu hlásateľiek – slovenské, české, ruské. Niekedy ľuďom, ktorí ich stretli na ulici a prosili o nejakú pieseň, zahráli aj na želanie. No a Filka a Marienka sa jedného dňa, keď už tých platní mali veľa, rozhodli, že si ich trochu pretriedia a tie menej hrané kusy presunú viac dozadu, aby mali poruke tie častejšie používané. Platne pekne potriedili na kôpky, ktoré si naukladali na kachle s tým, že na druhý deň ich pozakladajú do políc. Lenže kúrenie ktosi v noci zapol... A platne sa do rana poškodili. Tak teda dopadlo toto slávne triedenie...

Mediálna kariéra

Fotky, na ktorých Filku vidíme, boli odfotené 14. septembra 1953. Filka v mestskom rozhlase potom hlásila až do čias, kým sa nevydala a neodišla na materskú dovolenku, čiže ešte nasledujúce 2 – 3 roky.

A tu sa jej „rozhlasová mediálna kariéra“ skončila. Hoci, ako sa pošuškáva, vďaka

svojim kvalitám dostala ponuku ísť pracovať až do Slovenského rozhlasu... Ale tú už kvôli rodine a viere neprijala. Vo svojich hodnotách mala totiž vždy jasno a kvôli politickému režimu o ne isto nechcela prísť.

Text: Petra Humajová
Foto: archív Filomeny Petrášovej

MAŇA

Vydáva: Tetulienka Marulienka

Adresa: Veľkonecupská 117, Prievidza; Tel.: 046/5419957; Mobil: 0904 197 251

E-mail: redakcia@casopis-mana.sk, humajova.petra@gmail.com

Redaktori: Petra Humajová, Martinka Humajová

Foto: Archív rodiny a rodinných priateľov.

Foto na obálke: Fotoateliér Seidel, Český Krumlov

Grafická úprava a tlač: Ladislav Mečiar

Vtipparáda Petra Petráša

Horí cigánska osada. Zrazu Dežo vraví:

„Čítiť karamel. To bude svokra, mala cukrovku.“

Manželia sú doma a niekto klope na dvere. Muž otvorí – a tam stojí Zubatá a hovorí:

„Prišla som si po tvoju dušu!“

Muž sa otočí smerom do bytu a volá:

„Dušinka, máš návštevu!“

Svokra leží na smrteľnej posteli. Príde zať, zhasne, odostrie záves, otvorí okno...

„Čo to robíš?“ pýta sa svokra.

A on na to:

„Mama, sústred'te sa!“

Niekoľko klope na dvere, chlapík otvorí a tam stojí mala smrťka. Zahundre, odkopne ju a zabuchne dvere. Po chvíli zas niekto klope. Chlapík otvorí a stojí tam mala smrťka, za ruku drží veľkú a s plačom jej hovorí:

„Mama, to bol on!“

Bača sedí pred salašom, pozerá do doliny a vidí, ako dvaja turisti pijú vodu zo studienky.

„Nepite ju, je otrávená!“ kričí na nich.

„Čo jst'e říkal?“ pýtajú sa turisti.

A bača na to:

„Pite pomaly, studená je!“

Zlodej sa vláme do domu a ako ho prehľadáva, z klietky sa ozve papagáj:

„Feri ťa vidí, Feri ťa vidí!“

Zlodej sa nedá rušiť a papagáj znova volá:

„Feri ťa vidí, Feri ťa vidí!“

Zlodeja to prestane baviť, nájde deku a prehodí ju cez klietku. A papagáj sa ozve opäť:

„Feri ťa vidí, Feri je pitbul!“

Po záverečnej traja kamaráti v dobrej nálade nevedeli trafiť domov, tak si zavolali taxík. Keď nasadli, šofér, viediac, že sa ich tak ľahko nezbaví, naštartoval auto, ale zostal stáť na mieste. Po chvíli motor vypol a zavelil:

„Sme na mieste, vystupovať!“

Všetci začali bez slova vystupovať von, len posledný sa ešte vo dverách otočil a povedal:

„A druhý raz nechod' tak rýchlo, veď si nás mohol všetkých pozabíjať!“

Policajtom zomrel kolega. Po pohrebe ich náčelník žiada, aby podali hlásenie:

„Íšli sme kúpiť kvety, ako ste kázali, ale už nemali, tak sme kúpili bonboniéru. Len tak chlopla na tú truhlu! Ale hudba tam bola nafiču. Len my dvaja sme vdovicu vykrútili.“

Na námestí stretol náčelník dvoch kolegov – policajtov na prechádzke s tučniakom.

„Veď som vám hovoril, aby ste s ním šli do zoologickej!“

„Tam sme už boli, teraz sa s ním ideme pozrieť do Prioru.“